

מנהלים יקרים!

תנועה של אחד מישראל כלפי מעלה, מרוממת את כל ישראל השבת נתחיל לקרוא בספר ויקרא הנקרא בפי חז"ל בשם "תורת הכהנים", מפני שעיקרו עוסק בהלכות עבודת הכהנים במקדש, אחד המוקדים המרכזיים בחומש הוא עבודת הקרבת קורבנות.

אומרת התורה: "אם עלה קרבנו מן הבקר, זכר תמים יקריבנו. אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני ה'." (א-ג).

משמעות תיבת: "לרצונו" שבפסוק היא כפולה: לרצונו של המקריב, שלא יקריב אדם בעל כורחו. לרצונו של מקבל הקורבן- הקב"ה, שיקבל ברצון את מתנת המקריב. מסביר הרב נבנצאל כי קבלת הקורבן ע"י הקב"ה תלויה במידת התעלות נפשו של המקריב, והתקרבותו לה'. בלי שאיפה כנה להידבק בבורא באמצעות דבקות בתורתו, במידותיו ובמצוותיו – אין תועלת בקורבן.

הרמח"ל מוסיף נקודה חדשה בעניין הקורבנות, יש גורם שלישי שההקרבה מביאה לו התרוממות: "וכל כך יתרון היה להם לנקרבים בזה ההקרבה עד שהיה כל מינם מתברך בכל העולם."

המשמעות היא כי לא רק הבהמה המוקרבת מתעלה אלא כל בני מינה שבכל עולם היו מתעלים ומתברכים מכך. כך גם בעולם הצומח, צמח שהיו מביאים ממנו מנחה לה' – היה משפיע ברכה לכל הצמחים שמסוגו בכל רחבי עולם. ניסוך המים בחג הסוכות היה מביא לברכה בגשמי כל השנה.

מכאן עלינו להתבונן במעשיו של הקב"ה בבחינת "והלכת בדרכיו" ולהבין את משמעות הרציונל של ההשפעה וההתברכות של דבר אחד על כל הסוג המתברך. יהודי העושה מצווה – השפעתה ניכרת בו ביותר וגם משפיעה על משפחתו המורחבת ועל כל סביבתו. כאשר האדם הפרטי מתעלה הדבר משפיע על הכלל וכל הכלל מתעלה! עלינו להשתדל לראות בזולת רק את נקודות האור שבו, ובזכותן לדון לטובה את כולו, כשם שבזכות הפר הבודד משפיע הבורא ברכה לכלל הפרים. כשם שבזכות אותו חלק מתעלה שב"עם הפרים", באה הטבה רוחנית לכלל הפרים – אף שהם לא הועלו למזבח, כך ניישם גם אנו הנהגה זו בחברתנו ובסביבותינו נאתר את המידות הטובות שבזולת, נתבונן ברגעי העלייה שבכל אחד. ובזכות ראייה חיובית זו נשפיע אהבה וברכה לכלל אישיותו, נשפיע חסד ופיוס גם לשעות הפחות יפות. נזכור כי אם קורבן של אחד מבני המין מרומם את כל המין, הרי גם התרוממות של אחד מישראל מרוממת את כל ישראל. כך שגם היהודי המצוי כרגע בעמדה רוחנית נחותה, יכול להיות מורם ע"י אחרים.

בעל 'מי השילוח' מסביר כי כאשר אדם חוטא ומביא קרבן, הבעלים והכהן מתפללים על הקרבן, ועל ידי כך הם מגביהים ומעלים את כל הברואים.

הראי"ה זצ"ל בכתביו מניח את היסוד לכך שהאדם, וביחוד האדם מישראל, מחוברים בקשר הדוק עם שאר הברואים, זאת משום שהעולם הרוחני כולו מאוחד. ולכן האדם אינו ישות פרטית אלא כל מעשה משפיע על הכל. ולכלל כל מעשה חיובי של האדם ממנף את העושה ואת העולם עמו. ולכן גם דרך לימוד הקורבנות, כאשר הבעלים באים ומתוודים – הבעלים מזדככים, וכמובן נגרמת התעלות לעולם בפעולה זו.

בשבוע הבא, נחגוג כולנו את חג הפורים. בפעמים רבות במגילה עולה המסר אותו ראינו בפרשת ויקרא. יהודי אחד מרדכי היהודי ששומר על 'לא יכרע ולא ישתחוה' וגורר אחריו תגובות של תמיהה גדולה 'מדוע אתה עובר את מצוות המלך'. ובסופו של דבר מוביל מרדכי אחריו את העם כולו יחד עם אסתר. 'לך כנוס את כל היהודים'.. מרדכי ואסתר מצליחים לשנות ולהפוך את התמונה כולה. בימים האלו נחזק אצל תלמידנו את ההבנה שכל אחד מכריע את עצמו ואת העולם לכף זכות. כמה כוח יש בתפילה אחת שלנו ובמעשה טוב אחד.

מנהיגים יקרים,
ההבנה כי כל מעשה שלנו משפיע על הכלל, התרוממות של אחד מישראל מרוממת את כל ישראל. כך שגם היהודי המצוי כרגע בעמדה רוחנית נחותה, יכול להיות מורם ע"י אחרים. נישא תפילה שבזכות מעשיכם הגדולים יתעלה העולם כולו במהרה ונזכה לראות בשלום אחינו באוקרינה ובשלום כל העולם.

פורים שמח ושבת שלום
שושנה נגר